

- สาระ:** : ลูกๆ ที่แสนหวาน ลืมสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาของลูก ลืมผู้มีร่างกายทั้งหมดและฝึกฝนที่จะจดจำพ่อผู้ปราศจากร่าง
- คำถาม:** : เหตุใดปากของลูกๆ จึงหวานขึ้นขึ้นด้วยความรู้ไม่ใช่ด้วยความเลื่อมใสศรัทธา?
- คำตอบ:** 1. ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ด้วยการพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก็ไม่มีความเห็นของความเป็นพ่อและมรดกอีกต่อไปและเหตุนี้เองปากของลูกไม่สามารถหวานขึ้นขึ้นได้ที่นั้น เวลานั้นลูกๆ พูดคำว่า “บาบา” ด้วยความรักและดังนั้นจึงมีการจดจำมรดก เหตุนี้เองปากของลูกจึงหวานขึ้นขึ้นด้วยความรู้ 2. ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยเล่นกับของเล่นโดยที่ไม่มีการตระหนักรู้จักใดๆ และดังนั้นปากของลูกจะหวานขึ้นขึ้นได้อย่างไรกัน?
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอม ซานติ สามารถที่จะกล่าวว่า ‘ขอคารวะต่อชีวา’ หรือแม้กระทั่ง “นมัสเต” ใครบางคนพูด “นมัสเต” กับผู้ที่เป็ชี่เนียร์ของเขาเสมอ โยคะของสติปัญญาของมนุษย์ไม่ได้เชื่อมโยงกับพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ มีคำกล่าวถึงท่านว่า: ขอคารวะต่อชีวา ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่าชีวานั้นไม่มีตัวตน หากลูกต้องการระงับก้า ลูกจะพูดว่า “ขอคารวะต่อเทพชางก้า” การพูดว่า “ขอคารวะต่อชีวา” แยกจากการพูดว่า “ขอคารวะต่อเทพชางก้า” พวกเขาพูดว่า: ขอคารวะต่อเทพบราห์มา บราห์มามีชีวิตอยู่ที่นั่น จนกว่าท่านกลายเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนไม่เช่นนั้นท่านไม่สามารถเรียกว่าเป็นเทพ ที่นี้มีประชาบิดา พ่อของปวงประชา ตรีบาเท่าที่ท่านเป็นประชาบิดาและอยู่ในร่างมนุษย์ ท่านไม่สามารถเรียกว่าเป็นเทพ เทพคือผู้ที่อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือผู้ที่อยู่ในโลกใหม่ สิ่งนี้พิสูจน์ว่าขณะที่ท่านเป็นประชาบิดาในเวลานี้ ท่านไม่สามารถเรียกว่าเป็นเทพ ลูกเองก็เรียกว่าเป็นบราห์มินในเวลานี้ อย่างไรก็ตาม ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะมีเทพปัญญา นั่นคือเพื่อจะกลายเป็นเทพ ค่ายกย่องของเหล่าเทพก็คือ: เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม... สิ่งนี้ไม่สามารถเป็นค่ายกย่องของบราห์มา วิษณุหรือชางก้า ค่ายกย่องของมนุษย์ทั้งหมด แยกห่างออกจากของเหล่าเทพ ประธานาธิบดีคือประธานาธิบดี และเขามีบทบาทของเขาเอง และนายกรัฐมนตรีก็มีบทบาทของเขาเอง แต่ละคนจะมีบทบาทที่แตกต่างกันไปในละคร เมื่อลูกพูดว่า “ขอคารวะต่อชีวา” ลูกพูดเช่นนั้นต่อชีพบาบาเท่านั้น การพูดว่า “ขอคารวะต่อเทพบราห์มาและขอคารวะต่อวิษณุเทพ” นั้นแยกกันไป ลูกจะไม่พูดเช่นนั้นกับชีพบาบา ลูกจะพูดถึงท่านว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา เพราะมีชีวาและชาลิแกรม พวกเขาได้แสดงชาลิแกรมว่าเป็นสัญลักษณ์ที่เล็กและชีวาเป็นสัญลักษณ์ขนาดใหญ่ บาบาอธิบายแล้วว่าไม่สามารถมีใครเล็กกว่าหรือใหญ่กว่า ท่านเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้าผู้เป็นพ่อ เหตุใดพวกเขาจึงเรียกท่านเช่นนั้น? ดวงวิญญาณชาลิแกรมเรียกชีวาว่า ‘บาบา’ และอย่างแน่นอนพวกเขาจะได้รับมรดกจากพ่อเพราะท่านเป็นผู้สร้างสวรรค์ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดนั้นจะต้องได้สร้างสิ่งสร้างของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปแน่นอน ไม่สามารถมีใครอื่นสร้างได้ ด้วยการเรียกพ่อเช่นนั้นว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นามและร่องรอยทั้งหมดของมรดกก็สูญสิ้น พวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านปรากฏตัวในทุกหนแห่ง คำสัตย์ปฏิญาณที่พวกเขาพูดในนามของท่านนั้นก็หลอกลวงด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า: ฉันคิดว่าพระเจ้า พ่อ ปรากฏอยู่ในทุกหนแห่ง ดังนั้นพวกเขาไม่รู้จักพ่อ ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้พระเจ้าปรากฏตัวอยู่ที่นั่นอย่างแท้จริง ที่ท่านเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ค่ายกย่องของท่านนั้นพิเศษสุด แตกต่างจากค่ายกย่องของทุกคนอื่น อย่างแท้จริงที่ท่านนั้นไม่มีตัวตนและชื่อของท่านคือชีวา ท่านไม่เคยมีชื่อทางร่างกาย ผู้อื่นทั้งหมดมีชื่อของร่างกาย ชื่อของร่างกายของพวกเขาเปลี่ยนไปชาติแล้วชาติเล่า อย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ ชื่อของมนุษย์นั้นเปลี่ยนไป พวกเขาจะพูดว่า: ฉันกำลังให้อาหารดวงวิญญาณในนามของดวงวิญญาณที่จากไปและดังนั้นพวกเขาจึงจดจำผู้นั้น อย่างไรก็ตาม ร่างของดวงวิญญาณนั้นได้ถูกเผาไปแล้วและเพียงแต่ดวงวิญญาณที่หลงเหลืออยู่ ดังนั้นพวกเขาจึงได้เลี้ยงดูดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สามารถมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำเช่นที่พวกเขาพูด พ่อหนึ่งท่านและอธิบาย: เมื่อใครบางคนทิ้งร่างของเขาหรือของเธอ ร่างกายนั้นก็จบสิ้น ดังนั้นพวกเขาเลี้ยงดูผู้ใด? ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเลี้ยงดูดวงวิญญาณ พวกเขาก็ยังมีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายนั้น ที่นี้ บาบาพูดว่า: ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างของใคร กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่สมบูรณ์ ลูกต้องนำสำนักของร่างกายทั้งหมดออกไปจากสติปัญญาของลูก ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกมองเห็นในเวลานี้ด้วยดวงตาของลูกจะต้องถูกลืม พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อ พ่อไม่มีร่างกายและเหตุนี้เอง

จึงมีความยากลำบาก เมื่อใครบางคนหมั่นหมาย เธอก็จะสวมแหวนหมั้น ท่านเป็นผู้ไม่มีตัวตนและท่านไม่มีสัญลักษณ์
แหวนหมั้นที่ลูกได้รับเพื่อที่จะสวมหมั้นก็เป็นไปเพื่อจดจำชิพบาบาที่ไม่มีตัวตน นี่คือบางสิ่งใหม่ เมื่อใครบางคนตาย ลูกก็
เข้าใจว่าเขานั้นได้จบสิ้นลงไปแล้ว ดังนั้น พวกเขาให้อาหารผู้ใดเมื่อพวกเขาป้อนอาหารแก่ดวงวิญญาณที่จากไปแล้วนั้น
? ดวงวิญญาณนั้นมาอย่างแน่นนอน ดวงวิญญาณนำพาสันสการไป ใครพูดว่า: สิ่งนี้เค็มหรือสิ่งนี้หวาน? ดวงวิญญาณพูด
ว่า: ฉันพบว่าสิ่งนี้ขม หูของฉันหนวก ฉันปวดหัว ใครกำลังพูดเช่นนั้น? ผู้คนได้ลิ้มสิ่งนี้ไปแล้ว พ่ออธิบาย: ดวงวิญญาณ
มีประสบการณ์ของความสุขและความทุกข์ เป็นพ่อเท่านั้นที่เป็นโอบักดา(อยู่เหนือผลกระทบของประสบการณ์) พ่อเอง
นั้นนิ่งที่นี้และให้ความรู้ของดวงวิญญาณแก่ลูก การพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดเป็นความไม่รู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
ตลอดทั่วทั้งโลกพวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและดังนั้นพวกเขาจะได้รับอะไรจากการจดจำ
ท่าน? ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำท่าน แต่ไม่มีใครรู้ว่าลูกจะสามารถได้รับอะไรจากท่าน ด้วยการเรียกท่านว่าอยู่ทุกหนแห่งใน
เวลาเดียวกัน ก็เป็นเรื่องของการไม่ได้รับสิ่งใด ด้วยการทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้คนก็ได้ตกลงมา ศรีมัทเป็น
ของพ่อผู้เดียว เป็นราวันที่ได้ให้การกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจแก่ลูก และด้วยการทำตามการกำหนดของเขา ผู้คนก็เฝ้าแต่
เป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน เวลานี้ลูกเป็นชุมชนของพระเจ้า ผู้ที่ให้ความสุขแก่กันและกัน พ่อคือผู้ประทานความ
สุขแก่ทั้งหมด ผู้คนเรียกตนเองว่าเป็น ‘ผู้นำชาร์โวดายา’ (ผู้ที่มีความเมตตาต่อทุกคน) แต่พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่า
เป็นนายของทั้งหมด เป็นผู้สร้าง “ซาวาร์ (Sarva)” หมายถึงผู้คนของทั้งโลก ไม่มีมนุษย์ใดที่จะเรียกได้ว่าเป็นผู้ประทาน
การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดสำหรับทั้งโลก ดังนั้นสิ่งหลักคือการขจัดความคิดเห็นของอยู่ในทุกหนแห่งในเวลา
เดียวกันออกไป ทุกคนจดจำพ่อ ผู้เลื่อมใสศรัทธาต้องการให้พระเจ้ามาและให้บางสิ่งแก่พวกเขา อย่างแน่นอนที่พ่อได้ทำ
บางสิ่ง หากผู้สร้างนั้นสร้าง อย่างแน่นอนที่ท่านจะให้บางสิ่งใช่หรือไม่? บาบาได้ให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก
ลูกต้องไม่ลืมพ่อนั้น สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม เวลานี้ลูกๆ นั้นรู้คิดและมีปัญญา ก่อนหน้านั้น ลูกเคยไม่รู้คิดอย่างยิ่ง
ด้วยการเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกไม่ได้รับสิ่งใด ก่อนอื่นใดพ่อพิสูจน์แก่ลูกว่าท่านเป็นพ่อสูงสุด คำ
ว่า ‘สูงสุด’ ไม่ได้ใช้กับพ่อทางร่างกาย พ่อสูงสุดคือผู้เดียวที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด สถานที่ที่อยู่เหนือทุกสิ่ง ท่านนั้น
สูงสุด เพียงท่านเท่านั้นคือเมล็ดของโลกมนุษย์ พ่อคือเมล็ด ท่านได้นำภรรยามาเลี้ยงดูแล้วสร้างสิ่งสร้าง ชิพบาบาพูดว่า:
ท่านได้นำผู้นี้มาเลี้ยงดู นั่นเป็นสิ่งสร้างทางร่างกายในขณะที่สิ่งสร้างนี้เกิดจากปาก บราห์มานี้เป็นภรรยาของพ่อแต่เขามี
เครื่องแต่งกายเป็นชาย พ่อนำเขามาเลี้ยงดู พ่อให้กำเนิดแก่ลูกผ่านปากของผู้นี้ ลูกเป็นลูกๆ ของชิพบาบาอยู่แล้ว แต่ท่าน
ได้ให้ชาติเกิดใหม่แก่ลูกผ่านบราห์มา ลูกพูดว่า: ท่านเป็นแม่และพ่อ ผู้เดียวนั้นไม่มีตัวตน ท่านจะเป็นแม่ได้อย่างไรกัน?
สติปัญญาที่ละเอียดอ่อนอย่างยิ่งเป็นที่ต้องการเพื่อที่จะเข้าใจสิ่งนี้ พ่อเรียกได้ว่าเป็นผู้สร้างและดังนั้นท่านจะสร้างได้
อย่างไร? ผู้ที่เรียกได้ว่าเป็นจากัดอัมบา สรัสวดีนั้นได้รับการจดจำว่าเป็นลูกสาวของบราห์มา สิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ดังนั้น
เธอควรที่จะเรียกได้ว่าเป็นแม่หรือผู้นี้ควรจะได้รับเรียกเช่นนั้น? ในความเป็นจริง ผู้นี้ (สละการบราห์มา) เป็นแม่แต่ใน
เมื่อท่านมีร่างเป็นชาย ท่านจะทำหน้าที่ดูแลผู้เป็นแม่ได้อย่างไร? เหตุนี้เองจากัดอัมบาจึงได้กลายเป็นเครื่องมือสำหรับสิ่ง
นั้น พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้และนำเขามาเลี้ยงดู แล้วลูกก็พูดว่า: พวกเรากลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้าผ่านบราห์มา
พระเจ้าคือดา(ปู)ของเรา สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ ทั้งหมดเหล่านี้เป็นของเล่นของการเล่นของเลื่อมใสศรัทธา ปากของ
ผู้คนไม่ได้หวานขึ้นขึ้นด้วยของเล่น ที่นี้ลูกได้รับการหล่อใจด้วยการได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ด้วยการเรียกท่านว่าอยู่ใน
ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก็ไม่มีปากของใครที่จะหวานขึ้นขึ้น ทุกหนแห่งในโลกพวกเขาก็มีความคิดเห็นของการอยู่ใน
ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ในเวลานี้ การจดจำระลึกถึงพ่ออยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ของพ่อเท่านั้น ดังนั้นผู้คนจึงได้
เขียนไว้ว่าพ่อนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน มนุษย์ทั้งหมดจดจำพ่อแต่พวกเขาไม่รู้จักพ่อและดังนั้นพวกเขาจึงได้
เปลี่ยนความหมายไปอย่างยิ่ง พวกเขาได้ทำให้เชือกกลายเป็นงู เวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและอย่าได้จดจำใครอื่น สิ่งนี้ไม่
ได้หมายความว่าพ่อนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าลูกจดจำบาบา ดังนั้นจึงมีความแตกต่าง
ระหว่างความหมายของคำว่า “อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน” นี้ก็เป็นชะตากรรมของละครด้วยและสิ่งเดียวกันจะเกิด
ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง สิ่งเดียวกันต้องเกิดขึ้น ไม่ว่าการกระทำใดที่เกิดขึ้นในเวลานี้ จะมีการบันทึกไว้และเรียกว่าเป็นละคร
ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์และไม่สามารถมีความแตกต่างใดในสิ่งนั้น ตามละครได้มีการทำรูปภาพ ฯลฯ ขึ้นโด
ยลูกๆ ผู้นี้เองก็พูดว่า: พ่อไม่รู้สิ่งใดเลย เวลานี้พ่อได้ให้เทพนิมิตแก่ฉัน ท่านเป็นผู้ประทานเทพนิมิต ท่านเฝ้าแต่ตั้งใจให้
มีการทำรูปภาพใหม่ๆ เมื่อได้มีการเขียนภาพใดขึ้นมา และมีประเด็นของความรู้ใหม่เกิดขึ้นและดังนั้นก็ต้องแก้ไขภาพนั้น
ให้ถูกต้อง อย่างแน่นอนลูกจะต้องเขียนคำว่า ‘ประชาธิปไตย’ ข้างหน้าคำว่า ‘บราห์มา’ ไม่เช่นนั้นผู้คนจะไม่เข้าใจสิ่งใด มีคำ
กล่าวว่า: สิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ดังนั้น ลูกกลายเป็นลูกๆ ของท่าน ลูกของบราห์มาคือบราห์มิน ลูกๆ รู้ว่าลูกเป็นลูกๆ ของ
บราห์มาและของชีวาในทางปฏิบัติ สิ่งแรกคือพ่อและมรดก ดังนั้นปากของลูกควรที่จะหวานขึ้นขึ้น พ่อเป็นผู้สร้างสวรรค์
และดังนั้นลูกควรที่จะได้รับมรดกอย่างแน่นอน หากใครบางคนไม่ประกาศสิทธิ์ ก็เป็นที่เข้าใจว่าเขาไม่ได้เป็นของศาสนา

เทพของลูก เพียงผู้ที่กำลังจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพเทพเท่านั้นที่จะมาและเข้าใจ สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ไม่สามารถที่จะเป็นรักชาบันดิน(พันธะของการปกป้องคุ้มครอง) โดยที่ไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกสัญญากับพ่อ: บาบารเราจะสามารถมาหาท่านโดยที่ไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์ได้อย่างไร? อย่างแน่นอนที่ลูกจะกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา ลูกจะไม่กลายเป็นเช่นนั้นในยุคทอง อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นในยุคเหล็ก เพียงในการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก และตอนเริ่มต้นยุคทองเท่านั้น นั่นคือ เป็นเพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อมาและให้มรดกของสวรรค์แก่ลูกๆ ชื่อบาร์ธนั้นได้รับการยกย่องอย่างมากมาย เป็นบาร์ธที่กลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะและดินแดนของความหลุดลวง จะไม่มีแผ่นดินอื่นใดในยุคทอง แผ่นดินอื่นๆ ทั้งหมดนั้นสูญสลาย นี่คือนดินแดนที่ไม่สูญสลายเพราะพ่อที่คงอยู่ตลอดไป ได้มาอีกครั้งหนึ่ง กิจกรรมของการก่อตั้งศาสนาที่เกิดขึ้นจะเกิดขึ้นอีกครั้งหลังจาก 1 วงจร พ่อให้มรดกเช่นนั้นแก่ลูก ท่านเป็นพ่อที่รักที่สุด ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกทั้งหมดผู้ที่ เป็นของหนทางครอบครัวจะต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ศาสนาของสันยาสี ผู้ที่อยู่ในหนทางสันโดษนั้นแยกออกไป ในความเป็นจริง มีศาสนาอื่นๆ ที่แตกต่างกันมากมาย พวกเขาจะไม่ไปสู่สวรรค์ ผู้ที่ได้เป็นของศาสนาของเราและถูกแปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นจะปรากฏตัวขึ้น เวลานี้ ลูกได้รับความรู้มากมายอย่างยิ่ง ตอนที่ 3 ของลูกได้เปิดขึ้นมาแล้ว ลูกกำลังจะกลายเป็นตรีกาลดาร์ชี นอกเหนือจากลูกๆ บราห์มินไม่มีมนุษย์ใดเป็นตรีกาลดาร์ชี แม้กระทั่งเหล่าเทพก็มีใช้ตรีกาลดาร์ชี พ่อพูดว่า: พ่อให้ดวงตาที่ 3 แก่ลูกและกำลังทำให้ลูกมองเห็น ลูกๆ รู้ว่าดวงตาที่ 3 ของลูกกำลังเปิดขึ้นมาแล้ว เช่นที่พ่อมีความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลก ท่านเองเดียวกัน พวกเรา ผู้เป็นลูกๆ ของท่านก็ได้รับความรู้จากบาบาแล้ว สิ่งนี้หมายความว่าพวกเรา กำลังกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีใครอื่นจะเรียกได้ว่าเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้เช่นกัน ลูกเป็นแม่น้ำของความรู้ ไม่ใช่ชาวอริซันได้ยิงธนูแล้วคงคาปรากฏขึ้น และน้ำก็ไม่ได้ออกมาจากเกามุก (ปากวัว) คงคาจะมาที่นั่นได้อย่างไร? มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างลูกที่มี 2 มือและจากัดอัมบาที่พวกเขาได้แสดงไว้ว่ามี 4-6 มือ ลูกๆ ต้องอธิบายอย่างมาก ลูกบางคนก็พูดว่าพวกเขาไม่สามารถจดจำบาบาได้ พวกเขาไม่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและพวกเขาก็ลืมช้าแล้วช้าเล่า ลูกจะสามารถรับมรดกได้อย่างไรหากลูกไม่จดจำพ่อ? บาบาสพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยพลังโยคะ หากลูกไม่จดจำ บาบาลูกจะไม่สามารถนั่งบนบัลลังก์ของมามาและบาบาได้ บุคคลเช่นนั้นจะเรียกได้ว่าไร้ค่า ลูกๆ ผู้ที่มีค่าก็เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอย่างมากมายที่จะจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องทำเช่นนั้นจนเวลาสุดท้าย ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงไร ลูกก็หารายได้มากขึ้นตามนั้น เก็บขารทของลูก ผู้ที่มีการริเริ่มคืออรชุน เพียงดวงวิญญาณเช่นนั้นเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นทายาทอัสชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ความสุขแก่กันและกันตามการกำหนดของพระเจ้า อย่าได้สร้างความทุกข์แก่ใคร กลายเป็นผู้ประทานความสุข เช่นเดียวกันกับพ่อ
2. ขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อร่างกายเหล่านี้และกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น กลายเป็นลูกที่มีค่าและทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่ออยู่เสมอ

พร: ขอให้ลูกใส่ที่ลัดของอำนาจการปกครองที่ไม่สูญสลายและมีประสบการณ์อำนาจการปกครองของยุคบรรจบพบกันโดยการมอบทุกสิ่งให้กับพ่อ
ปัจจุบันนี้ ผู้คนได้รับอำนาจการปกครองมาโดยการให้ทานเงินทองและผ่านการเลือกตั้งอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ตัวพ่อเองได้ให้ที่ลัดของอาณาจักรแก่ลูกๆ แต่ละคน การเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวลคือสภาพที่ดีเช่นนั้น เมื่อลูกได้มอบทุกสิ่งให้แก่พ่อ ใครควรใส่ใจเกี่ยวกับทุกสิ่ง? พ่อ อย่างไรก็ตาม ไม่ควรจะเป็นว่าลูกยังแอบเก็บอำนาจเล็กน้อยหรือการกำหนดของจิตใจของตัวเองไว้ที่ใดที่หนึ่งกับตนเองอย่างลับๆ ถ้าลูกทำตามศรัทธา ลูกได้มอบทุกสิ่งให้แก่พ่อแล้ว ลูกๆ เช่นนั้นผู้ยกมอบทุกสิ่งให้แก่พ่อด้วยหัวใจที่แท้จริงของพวกเขา จะคงอยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบาย(double-light) และมีที่ลัดของอำนาจการปกครองที่ไม่สูญสลาย

คติพจน์: ให้แต่ละคำพูดเป็นคำพูดที่สูงส่งอย่างยิ่ง เมื่อไม่มีแม่คำเดียวที่สูญเปล่าและแล้วจะถูกกล่าวได้ว่าเป็นสัทกุรุษยิ่งใหญ่

***** โอม ชานติ *****